

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 30 października 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. Z. , s. M. i H. z d. J. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

W dniu 24 sierpnia 2017 roku w L. woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 95744,68 w ten sposób , że wprowadził w błąd pracownika banku , co do faktu uzyskiwanych dochodów za wykonywaną pracę i złożył wniosek o przyznanie pożyczki ekspresowej , przekładając nieprawdziwe wyciągi bankowe za miesiąc czerwiec , lipiec i sierpień 2017 roku potwierdzające okoliczność , co do faktu wysokości osiągniętych dochodów , a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania powyższego wsparcia finansowego , a następnie zawarł umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) i uzyskał wskazaną kwotę pożyczki , działając tym samym na szkodę w/w Banku

to jest o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego M. Z. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 24 sierpnia 2017 roku w L. , woj. (...) , działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 95744,68 zł w ten sposób , że wprowadził w błąd pracownika banku , co do faktu uzyskiwanych dochodów za wykonywaną pracę i złożył wniosek o przyznanie pożyczki ekspresowej , przekładając podrobione i poświadczające nieprawdę wyciągi bankowe z Banku (...) w W. za miesiąc czerwiec , lipiec i sierpień 2017 roku potwierdzające okoliczność , co do faktu wysokości osiągniętych dochodów , a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania powyższego wsparcia finansowego , a następnie zawarł umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) i uzyskał wskazaną kwotę pożyczki , działając tym samym na szkodę w Bank (...) S.A. w W. to jest popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu M. Z. karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych ;

2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. Z. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego M. Z. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. Z. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 141/18

UZASADNIENIE (w trybie art. 424 § 3 k.p.k.)

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. Z. stanął pod zarzutem iż w dniu 24 sierpnia 2017 roku w L. woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 95744,68 w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika banku, co do faktu uzyskiwanych dochodów za wykonywaną pracę i złożył wniosek o przyznanie pożyczki ekspresowej, przekładając nieprawdziwe wyciągi bankowe za miesiąc czerwiec, lipiec i sierpień 2017 roku potwierdzające okoliczność, co do faktu wysokości osiąganych dochodów, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania powyższego wsparcia finansowego, a następnie zawarł umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) i uzyskał wskazaną kwotę pożyczki, działając tym samym na szkodę w/w Banku to jest popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

M. Z. ma ukończone 25 lat, jest żonaty, ma na utrzymaniu 1 dziecko, pracuje i uzyskuje dochód w kwocie 3500 zł miesięcznie, nie był karany (k. 117), nie był leczony psychiatrycznie ani leczony odwykowo.

Oskarżony M. Z. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w okresie kiedy był mu udzielony kredyt w Banku (...) S.A., był zatrudniony na umowę o pracę w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy. Dlatego wystąpił do tego pracodawcy o wystawienie zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach i zaświadczenie to przedstawił do banku celem uzyskania tego kredytu. Zaciągnięty kredyt spłaca regularnie na dowód czego przedstawia wyciąg z rachunku bankowego (k. 69).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. Z. w niewielkim zakresie w którym stwierdził iż aktualnie regularnie spłaca przedmiotowy kredyt zaciągnięty w Banku (...) S.A. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne, dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci przedłożonego przez oskarżonego wyciągu z rachunku bankowego (k. 70).

Sąd nie dał wiary pozostałym wyjaśnieniom oskarżonego M. Z. zwłaszcza odnośnie faktu iż w okresie gdy zaciągnął przedmiotowy kredyt w Banku (...) S.A., był zatrudniony na umowę o pracę w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy i by uzyskać ten kredyt przedłożył wystawione przez tego pracodawcę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach. Wyjaśnienia oskarżonego M. Z. tym zakresie są niejasne, wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne. Przedstawiona przez oskarżonego M. Z. wersja wydarzeń stanowi ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełniony czyn, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy wskazać z dokumentacji przedłożonej przez Banku (...) S.A. wynika iż podstawą przyznania oskarżonemu M. Z. pożyczki ekspresowej w dniu 24 sierpnia 2017 r. były trzy wyciągi z rachunku bankowego oskarżonego M. Z. prowadzonego przez bank (...), a nie zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wydane przez firmę (...). Oskarżony takiego zaświadczenia przy ubieganiu się o tą pożyczkę w ogóle nie przedłożył (k. 1-39). Ponadto z pisma (...) z dnia 06 września 2017 r. wynika iż przedłożone w celu uzyskania przedmiotowej pożyczki przez oskarżonego trzy wyciągi z rachunku bankowego oskarżonego M. Z. prowadzonego przez bank (...) nie są autentyczne (k. 40). Należy również wskazać iż z zeznań świadka G. N. właściciela firmy (...) – wynika iż oskarżony M. Z. nigdy nie był zatrudniony w firmie (...) na umowę o pracę. Był natomiast jednorazowo zatrudniony na umowę o dzieło i z tego tytułu uzyskał dochód w wysokości 500 zł (k. 52 i k. 133-134). Fakt ten potwierdzają dokumenty w postaci: umowy o dzieło (k. 56), rachunku (k. 57) i listy plac (k. 58).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. Z. jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał pełną wiarę zeznaniom przesłuchanym w niniejszej sprawie świadkom : G. N. (k. 52 i k. 133-134) i M. O. (k. 48 i k. 133) jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka G. N. właściciela firmy (...) – wynika iż oskarżony M. Z. nigdy nie był zatrudniony w firmie (...) na umowę o pracę . Oskarżony M. Z. był natomiast jednorazowo zatrudniony na umowę o dzieło i z tego tytułu uzyskał dochód w wysokości 500 zł (k. 52 i k. 133-134) .

Natomiast z zeznań świadka M. O. wynika w jakich okolicznościach oskarżony M. Z. zaciągnął w dniu 24 sierpnia 2017 roku przedmiotową pożyczkę pieniężną w Banku (...) S.A. (k. 48 i k. 133) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. Z. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 24 sierpnia 2017 roku w L. , woj. (...) , działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 95744,68 zł w ten sposób , że wprowadził w błąd pracownika banku , co do faktu uzyskiwanych dochodów za wykonywaną pracę i złożył wniosek o przyznanie pożyczki ekspresowej , przekładając podrobione i poświadczające nieprawdę wyciągi bankowe z Banku (...) w W. za miesiąc czerwiec , lipiec i sierpień 2017 roku potwierdzające okoliczność , co do faktu wysokości osiąganych dochodów , a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania powyższego wsparcia finansowego , a następnie zawarł umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) i uzyskał wskazaną kwotę pożyczki , działając tym samym na szkodę w Bank (...) S.A. w W. to jest popełnienia czynu z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k..

Przepis art. 286 § 1 k.k. stanowi , że karze podlega kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony są wskazanym w tym przepisie są prawa majątkowe. Treść art. 286 § 1 k.k. określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.

„Wprowadzenie w błąd” polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.). Ta postać oszustwa nazywana jest „oszustwem czynnym. Natomiast „wyzyskanie błędu” - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Tę formę oszukańczego zachowania nazywa się niekiedy „oszustwem biernym”, co jednak nie jest ściśle, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest mienie w znaczeniu szerokim obejmującym zarówno uszczerbek majątkowy (damnum emergens), jak i utracone korzyści (lucrum cessans), jeżeli są następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. (za Komentarz do art.286 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Dopóki takie rozporządzenie nie nastąpi, a sprawca podejmie oszukańcze zabiegi mające na celu jego uzyskanie, można mówić jedynie o usiłowaniu, a nie o dokonaniu oszustwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1999 r., V KKN 513/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 6). Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów.

Przepis art. 297 § 1 k.k. stanowi natomiast, iż karze podlega kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Przedmiotem ochrony przepisów art. 297 k.k. jest prawidłowe funkcjonowanie wymienionych w § 1 tego artykułu instytucji finansowo-gospodarczych, a nie tylko interesy banku lub innej instytucji przyznającej odpowiednie świadczenie oraz interesy budżetowe naruszone nieprawidłowym udzieleniem dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego. Jest to typowe dla prawa karnego gospodarczego, które chroni nie tylko interesy bezpośrednio pokrzywdzonego, lecz także szeroko pojęte interesy społeczne (bliżej A. Marek, Prawo karne, s. 558-561 oraz wskazana tam literatura). Artykuł 297 § 1 k.k. w swym pierwotnym ujęciu chronił instytucje „pożyczki bankowej”, „kredytu”, „gwarancji kredytowej”, „dotacji”, „subwencji” oraz „zamówień publicznych”. Nowelizacja kodeksu karnego wprowadzona ustawą z dnia 18 marca 2004 r. (Dz. U. Nr 69, poz. 626), uzupełniła ten przepis uwzględniając w jego treści „akredytywę”, „poręczenie bankowe” oraz „elektroniczne instrumenty płatnicze”. Znowelizowany przepis przesądza, że penalizacji podlega jedynie wyłudzenie kredytu, pożyczki pieniężnej i innych świadczeń „od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność na podstawie ustawy”. Chodzi tu niewątpliwie o banki hipoteczne (w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych, tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919 z późn. zm.), spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz instytucję elektronicznych instrumentów płatniczych. Treść wymienionych w art. 297 § 1 k.k. pojęć należy wyjaśniać na podstawie odpowiednich regulacji prawnych. I tak kredyt jest stosunkiem ekonomicznoprawnym między wierzycielem a dłużnikiem, opartym na umowie kredytowej (art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), na mocy której kredytodawca zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy określoną kwotę środków pieniężnych na ściśle określone cele.

Jeżeli chodzi o nierzetelne oświadczenia, to są nimi takie, które zawierają informacje nieprawdziwe albo przemilczenia mające adresatowi sugerować stan rzeczy inny niż rzeczywisty. Warunkiem penalizacji jest, aby oświadczenia te były złożone w formie pisemnej. Fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia muszą dotyczyć okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, pożyczki bankowej, gwarancji, akredytywy lub innego wymienionego w art. 297 § 1 k.k. wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego. Należy to oceniać na podstawie odpowiednich przepisów dotyczących warunków funkcjonowania wymienionych instytucji. W ujęciu art. 297 § 1 k.k. oszustwo jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym. Sprawca bowiem musi wiedzieć, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty, lub złożyć nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania pożyczki bankowej, kredytu lub innego świadczenia, elektronicznego instrumentu płatniczego albo zamówienia publicznego, o których mowa w tym przepisie (za Komentarz do art. 297 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Jeżeli sprawca, przedkładając fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo składając nierzetelne pisemne oświadczenia, wyłudził kredyt lub bankową pożyczkę pieniężną, działając w z góry powziętym zamiarze ich

niesplacenia, konieczna jest kumulatywna kwalifikacja przestępstwa na podstawie przepisów art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. . Kwalifikacja taka oddaje w pełni kryminalną zawartość przestępstwa, sprawca bowiem wypełnił znamiona oszustwa (art. 286 § 1 k.k.), działając w sposób określony w art. 297 § 1 k.k. . Słusznie zaznacza Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 czerwca 2002 r. sygn. akt. II Aka 343/01, OSA 2003, nr 2, że art. 297 § 1 k.k. nie przewiduje skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, czego wymaga art. 286 § 1 k.k.. (za Komentarz do art. 297 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony M. Z. wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony M. Z. w dniu 24 sierpnia 2017 roku w L. , woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 95744,68 zł. Działanie oskarżonego M. Z. polegało na tym że wprowadził w błąd pracownika Bank (...) S.A. w W. , co do faktu uzyskiwanych dochodów za wykonywaną pracę i złożył wnioski o przyznanie pożyczki ekspresowej , przekładając podrobione i poświadczające nieprawdę wyciągi bankowe z Banku (...) w W. za miesiąc czerwiec , lipiec i sierpień 2017 roku (36-38) potwierdzające okoliczność , co do faktu wysokości osiąganych dochodów , a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania powyższego wsparcia finansowego , a następnie zawarł umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) i uzyskał wskazaną kwotę pożyczki , działając tym samym na szkodę w Bank (...) S.A. w W. . Fakt popełnienia przez oskarżonego M. Z. zarzucanego mu czynu art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków G. N. (k. 52 i k. 133-134) i M. O. (k. 48 i k. 133) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci : zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1 - 3) , umowy pożyczki ekspresowej (k. 30-35) , wydruków z rachunku bankowego (k. 36, k. 37, k. 38) , pisma Banku (...) S.A. (k. 39) , pisma Banku (...)P. (k. 40) , potwierdzenia wykonania przelewu (k. 55) , umowy o dzieło (k. 56) , rachunku (k. 57) i listy płac (k. 58). Należy wskazać iż z pisma (...) z dnia 06 września 2017 r. wynika iż przedłożone w celu uzyskania przedmiotowej pożyczki przez oskarżonego trzy wyciągi z rachunku bankowego oskarżonego M. Z. prowadzonego przez bank (...) nie są autentyczne (k. 40). Ponadto z zeznań świadka G. N. wynika iż oskarżony M. Z. nigdy nie był zatrudniony w firmie (...) na podstawie umowy o pracę (k. 52 i k. 133-134).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. Z. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu M. Z. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego M. Z. czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest obrót gospodarczy i cudze mienie .

W powyższej sprawie Sąd uznał za okoliczność łagodzącą wobec oskarżonego M. Z. uznał fakt iż nie był on dotychczas karany (k. 117).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. Z. za czyn z art. 297§ 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu M. Z. karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych .

Orzeczone wobec oskarżonego M. Z. kara 10 miesięcy pozbawienia wolności i kara grzywny 100 (sto) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych spełnia wymogi zarówno prewencji

indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy . Sąd wymierzoną oskarżonemu M. Z. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez nich występku biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności łagodzące . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony M. Z. będzie respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony M. Z. nie był karany (k. 117) oraz orzeczono wobec nich kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego M. Z. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego M. Z. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonego M. Z. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych M. Z. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego i jego sytuację rodzinną .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.